

[Gert Petersen]

at det ser ud, som om tålmodigheden er helt storslået. Jeg kan ikke rigtig forestille mig andre end chefen for efterretningstjenesten slippe godt fra at tilintetgøre bevismateriale og lyve for den politisk ansvarlige leder.

Men retssikkerhed drejer sig om andet end at beskytte folk mod efterretningstjenesternes indbrud, udsponering og kartoteksskriveri. Retssikkerhed er også noget fundamentalt, som undergraves, når bestemte advokater nægtes aktindsigt, og når der ønskes indført særlige regler om 7 dages varetægtsfængsel. Det første punkt strider mod ånden i konventionen om menneskerettighederne, det sidste mod grundloven, men det generer ikke initiativtagerne.

Grundlovens § 74 om fri og lige adgang til erhverv generer heller ikke dem, der praktiserer åbent eller snigende erhvervsforbud. Navnet Inga Denver er efterhånden landskendt. Her var en chef for en erhvervsfaglig skole med fuld opbakning fra lærere og elever, som gennemførte et nært samarbejde med fagbevægelsen, men det var en linje, der ikke faldt i bjergets smag. Derfor skulle hun rammes af erhvervsforbud, derfor skulle hun væk. Selv om fremragende jurister arbejder med sagen og har påvist den ene uregelmæssighed efter den anden i afskedigelsesagen, vil myndighederne ikke gøre nogen indrømmelse til, hvad der er ret og rimelighed. Her skulle nemlig statuere et eksempel, som andre i tilsvarende stillinger kunne tage ved lære af.

En, om jeg så må sige, frygtens ånd har sneget sig ind som et spøgelse i mange offentlige institutioner og lammér den fri debat og mange gode initiativer.

Nu skal jeg fortælle en historie, som selvfølgelig vil glæde hr. Erhard Jakobsen; så vil han se, at han ikke har levet forgæves.

Jeg deltog for nogen tid siden i en radiooptagelse om et uskyldigt, absolut ikke politisk, emne, og efter optagelsen sagde den pågældende ansvarlige medarbejder, hvis holdning politisk er mig fuldkommen ukendt, og jeg husker såmænd ikke engang mere, hvad han hedder: »Det var godt, du ikke sagde for stærke ting om politik. Vi har dem jo over os, bare vi træder en millimeter ved siden af.« Så kan man jo godt sige: til lykke, hr. Erhard Jakobsen, og tænke på, at der er langt tilbage til den tid, da en stor socialdemokrat sagde, at radioen skal være farlig.

Det var Bomholt, der sagde det, og jeg ville helst kunne sige, at den udvikling, der sker og er sket, ikke skyldes Bomholts parti, men det kan jeg desværre ikke.

På visse områder – det vil jeg godt medgive – lader socialdemokratiet sig ikke løbe over ende af højrebølgen. Problemerne omkring Christiania viser det. Undervisningsministeren har også demonstreret det i en række tilfælde, selv om hun har givet efter i andre, men hun har også haft folkeskoleforliget som et godt skjold mod de værste angreb. Men når vi kommer til efterretningstjenesterne, når vi kommer til Inga Denver-skandalen, når vi kommer til den diskriminering af advokater, der er foretaget nu, er det altså socialdemokratiske ministre, der er ansvarlige.

Det kan efter min opfattelse ikke være i overensstemmelse med socialdemokratiets program, dets medlemmer og vælgere. Vi mener, at et kursskifte er tvingende nødvendigt på disse områder, at den atmosfære, som er skabt i de senere år, er dødsensfarlig. Vi mener, at det bør være arbejderbevægelsen i dens helhed og den borgerlige venstrefløj, der sikrer dette kursskifte.

Hvor længe endnu vil partier som netop socialdemokratiet og det radikale venstre svigte, når det drejer sig om at afværge en udvikling, der peger mod øget mistillid mellem borgerne og mellem borgerne og administrationen, mod en forgiftning af atmosfæren og mod en heksejagt, som ikke burde kunne finde sted herhjemme?

Jeg skal til allersidst sige et par ord om de internationale forhold, men i øvrigt gøre det ganske kort, fordi det må høre hjemme ved en udenrigspolitisk debat.

Jeg må notere mig det ikke særlig opmunrende, men sikkert rammende symbolske forhold, at samtidigt med, at De Forenede Nationer mødes for at drøfte nedrustning – og de færreste regner med, at der kommer noget ud af det – holder NATO møde for at snakke oprustning, og det skal der nok komme noget ud af.

Man må på det indstændigste advare mod en genoptagelse af den kolde krig, sådan som præsident Carter og hans sikkerhedspolitiske rådgiver Brzezinski og hr. Erhard Jakobsen, for tiden lægger op til. Planerne om at gøre Afrika til en del af NATOs ansvarsområde er dødsensfarlige, og jeg håber og